

При проведенні антибіотикотерапії, зазвичай, температура тіла нормалізується через 1-2 доби, однак етіотропне лікування рекомендується продовжувати ще впродовж 3 діб після зниження температури [4]. Так як кліщові інфекції, як правило, є мікстними, науковцями розроблюються уніфіковані схеми їх терапії.

Комплекс заходів для профілактики захворювання людей на EI та AI досить ґрунтовно розроблено, тому актуальним завданням у теперішній час залишається підвищення рівня поінформованості фахівців та широких верст населення.

На теперішній час немає наукових обґрунтувань щодо доцільності проведення специфічної профілактики (вакцинації) для боротьби із ерліхіозом та анплазмозом. Поліетіологічність захворювання, здатність збудника розмножуватись в клітинах імунотропних органів за умови продукції специфічних антитіл, відсутність чітких критеріїв для визначення груп населення з підвищеним ризиком на захворювання та мікстність кліщових інфекцій створюють переваги для застосування неспецифічних запобіжних заходів профілактики. Серед останніх основними є заходи по зниженню ризику укусу кліщем людей: використання захисного одягу, препаратів репелентів (для нанесення на одяг і відкриті ділянки тіла), дотримання правил «розумної» поведінки при перебуванні в ендемічній щодо поширеності кліщів зоні, тощо.

Список літератури

1. Васильева, И.С. Новые болезни, передаваемые иксодовыми клещами (Ixodidae). Эрлихиозы и анаплазмозы человека [Электронный ресурс] / И. С. Васильева // <http://lib.2005.rat-info.ru/files/>. 2. Ильинских, Е.Н. Изучение субпопуляционной и функциональной гетерогенности мононуклеарных клеток периферической крови у больных иксодовым клещевым боррелиозом и гранулоцитарным эрлихиозом человека [Текст] / Е. Н. Ильинских, Н.Н. Ильинских // Медицина в Кузбассе; Матер. Межрегион. науч.-практич. конфер. с междунар. участием. – Кемерово: – ИД «Медицина и просвещение» – 2008. – № 5 (спецвып.). – 190 с. – С. 77-78. – ISSN 1819-0901. 3. Cinco, M. Seroprevalence of tick-borne infections in forestry rangers from northeastern Italy [Text] / M. Cinco, F. Barbone, M. G. Ciufolini [et al.] // Clin. Microbiol. Infect. – 2004. – No. 10. – P. 1056-1061. – ISSN 1198-743X. 4. Dumler, J.S. Ehrlichiosis in humans: epidemiology, clinical presentation, diagnosis, and treatment [Text] / J. S. Dumler, J. E. Madigan, N. Pusterla, J. S. Bakken // Clin. Infect. Dis. – 2007. – Vol. 1 (Suppl. 1). – P. 45-51. – ISSN 1058-4838.

PECULIARITIES OF CLINICAL MANIFESTATION AND TREATMENT OF ANAPLASMOSIS AND EHRLICHIOSIS

Kilipko L.V., Semerenskaya E.I.

SE «I.I.Mechnicov Institute of Microbiology and Immunology, AMS of Ukraine», Kharkov

Certain features of medical measures at Ehrlichiosis and Anaplasmosis taking into account the variety of clinical manifestation have been determined.

BVD IN UKRAINE: A PROJECT INVOLVING SCIENTISTS IN THE UKRAINE, SLOVAKIA AND SWITZERLAND AND SPONSORED BY THE SWISS NATIONAL SCIENCE FUND

Gerilovych A.

National Scientific Center „Institute of Experimental and Clinical Veterinary Medicine“, Kharkiv, Ukraine

Vilcek S.

Dept. of Parasitology and Infectious Diseases, University of Veterinary Medicine and Pharmacy, Kosice, Slovakia

Peterhans E.

Institute of Veterinary Virology, University of Bern, Bern, Switzerland

Bovine viral diarrhoea, caused by a pestivirus of the flaviviridae family, is among the most widespread cattle diseases worldwide. Infection with BVD has a negative impact on the general health status of cattle. Due to its economic importance, programs to control or eradicate BVD have been initiated in several European countries and elsewhere. Control programs need to be tailored to the situation of the farming community and to the structure of the veterinary public health authorities.

The Swiss National Fund has established a program dedicated to foster the scientific co-operation between countries of Eastern Europe and Switzerland (SCOPES program). Moreover, the transfer of expertise and know-how among scientists of different countries helps to improve the efficiency of control programs.

Our project, jointly prepared by the three authors, aims, (i), to establish the basic epidemiologic features of BVD in Ukraine; (ii) to obtain information on the genetic properties of BVD viral strains circulating in Ukraine and (iii), to train young scientists from Ukraine in the techniques established in the Kosiče and Bern laboratories. This is achieved by short-term stays of young scientists in the respective laboratories. Specifically, the group at Kosiče has extensive experience in the genetic analysis of pestiviruses and will provide training in phylogenetic analysis of viral isolates. The group at the University of Bern serves as the Swiss reference laboratory for BVD. It has established an array of advanced serological techniques and a large sequence data bank that permits studies on the molecular epidemiology of BVD virus under field conditions.

Specimens obtained from selected cattle herds in Ukraine will be analyzed using the specialized techniques established in the three laboratories. Based on the epidemiological, molecular and serological data obtained, a practical plan will be developed with the aim to improve the BVD health status of the Ukrainian cattle herds involved in the project.

ВІРУСНА ДІАРЕЯ ВРХ В УКРАЇНІ: ПРОЕКТ ЗА УЧАСТІ ВЧЕНИХ УКРАЇНИ, СЛОВАЧЧИНИ ТА ШВЕЙЦАРІЇ, ЩО СПОНСУЄТЬСЯ НАЦІОНАЛЬНИМ НАУКОВИМ ФОНДОМ ШВЕЙЦАРІЇ

Герілович А.

Національний науковий центр «Інститут експериментальної і клінічної ветеринарної медицини», м. Харків, Україна

Вілсек С.

Університет ветеринарної медицини і фармації, Косіче, Словаччина

Петерханс Е.

Інститут ветеринарної вірусології, Бернський університет, Берн, Швейцарія

Швейцарський національний фонд створив програму, присвячену зміцненню наукового співробітництва між країнами Східної Європи та Швейцарії (програми SCOPES). Крім того, передача досвіду і ноу-хау між вченими різних країн допомагає підвищити ефективність управління програмами.

Метою нашого проекту, підготовленого спільно трьома авторами, є: встановити основні епідеміологічні особливості вірусної діареї ВРХ України, отримати інформацію про генетичні властивості вірусних штамів вірусної діареї ВРХ, що циркулюють в Україні, та підготувати молодих вчених з України щодо технологій, розроблених у лабораторіях Кошице та Берну.

УДК 619:616.98:578.11

110-річчю відкриття псевдосказу тварин Аладаром Ауєскі присвячується

ДО ОБГРУНТУВАННЯ ГІПОТЕЗИ ЕПІЗООТОЛОГІЧНОЇ ІЄРАРХІЇ БІОЛОГІЧНИХ ГОСПОДАРІВ ВІРУСУ ХВОРОБИ АУЄСКИ

Бузун А.І.

*Національний науковий центр «Інститут експериментальної і клінічної ветеринарної медицини»
Національної Академії Аграрних Наук України*

У поточному 2012 році принагідно згадати як 110 років тому видатним угорським вченим Аладаром Ауєскі була відкрита хвороба, названа ним як *псевдосказ* і на його честь увічнена європейською науковою спільнотою як *хвороба Ауєскі (ХА)*. Це важливо ще й у сенсі зв'язання правильності курсу розвитку наукової думки: адже у рідкі моменти прозоріння людству розкривається Істина у первородній повноті її деталей, трактування яких з часом може її перекичувати та спрямовувати людські зусилля у хибному напрямку. У 1902 році професор А. Ауєскі оприлюднив результати вивчення етіології масового захворювання корів, собак та котів на сказ шляхом біопроби на кролях: він спостерігав у кролів небачену досі хворобу, яка чітко вирізнялася від усіх хвороб, що на той час відтворювалися на «кролячій» моделі – зокрема від сказу [1]. Наступними дослідженнями вчений довів чутливість до псевдосказу інших видів гризунів – морських свинок та мишей. На цих моделях він показав, що збудник ХА присутній не лише у мозку уражених сільськогосподарських та домашніх тварин, але, на відміну від сказу, й у їх крові. Причому в суміші з гліцерином етіологічний агент може тривалий час зберігатися, а прогрівання й фенол його інактивують. Від свиней збудника ХА вперше було виділено Weiss'ом у 1909 році, а його вірусна природа (здатність проходити крізь «бактеріальні» фільтри) була доведена іншими вченими (Schmiedhoffer, 1910; Sangiorgi, 1914). Американський вчений Shope (1931) встановив імунологічну ідентичність угорському штаму вірусу ХА збудника поширеної на той час в США нейроінфекції корів «mad itch» («скаженого свербіжу») і, таким чином, вперше показав глобальність поширення (убіквітарність) псевдосказу.

Отже, вже в початковий період вивчення ХА, по-перше, була наглядно доведена полігостальність збудника, а, по-друге, показана його убіквітарність. Проте з винаходом молекулярно-генетичних підходів до конструювання генно-модифікованих варіантів збудника уявлення про природу ХА почали трансформуватися в бік пристосування знань про природу ХА, здобутих упродовж століття, до новостворених технологій.

Останнім часом все частіше практики та науковці звертають увагу на виникнення спалахів ХА серед ВРХ, овець, кіз, котів та собак, які не мали будь-яких різновидів контакту зі свинями, їх відходами, виділеннями чи зі свининою, проте заражаються вірусом ХА невідомого походження і, іноді, як наприклад в Польщі генетично пов'язані з вакцинними штамми ХА, що застосовуються у свинарстві [2]. У той же час в сучасних офіційних підходах до викорінення ХА панують погляди про існування єдиного резерваційного біологічного господаря збудника, а саме – свині [3, 4].

Метою наших досліджень було вивчення можливості резервування збудника ХА в організмі мишей та курей.

Матеріали та методи. *Культури клітин та ембріони.* Перещеплювану культуру клітин нирки хом'яка лінії ВНК-21; перещеплювана культура клітин нирки свині лінії РК-15; перещеплювану культуру клітин коронарно-судинного сплетіння телят лінії КСТ підтримували згідно до паспортних вимог у Відділі біотехнології ННЦ «ІЕКВМ» і використовували у вигляді 2 – 4-добових моношарових культур, вирощених у пробірках та пластикових матрацах; використано по 1,5–2,0 л суспензій кожної з культур у посівних концентраціях (350 – 400 тис. клітин/см²). Курячі ембріони (КЕ) вільні від специфічних патогенів інкубації були надані Відділом вивчення хвороб птиці ННЦ «ІЕКВМ» (n=80).

Вірус та антигенні матеріали. Вірус хвороби Ауєскі (ВХА), штаму «18в-УНДІЕВ», з інфекційної активністю 5,0 - 7,5 Іg TCID₅₀/мл, а-адаптований до культур клітин РК-15 та пасажований через підсисних поросят («свинячий» трофоваріант), б-адаптований до клітин лінії ВНК-21 та пасажований через мишенят-сосунків («мишачий» трофоваріант), а також в-адаптований до курячих ембріонів («курячий» трофоваріант).

Для освітлення на свинях музейний розплідок штаму «18в-УНДІЕВ» вводили інтраназально поросят-сисунам віком 3 доби (n= 2) у дозі 0,5 см³ (приблизно 3,5 Іg TCID₅₀) в кожну ніздрю. Поросят утримували в режимі штучного вигодовування до появи клінічних ознак ХА. Суспензії патматеріалу поросят освітлювали центрифугуванням і використовували для зараження культури клітин лінії РК-15 (2-й адаптаційний пасаж). У культурі клітин РК-15 проводили 5 суміжних пасажів («свинячий» трофоваріант збудника ХА).

Для отримання «мишачого» трофоваріанту на 1-му пасажі музейним розплідком штаму «18в-УНДІЕВ» інтрацеребрально заражали 6 мишенят-сисунів віком 3-и доби. Суспензії головного мозку мишенят з ознаками нервових розладів освітлювали центрифугуванням і вводили інтраперітонеально наступній партії мишенят (n=4) у дозі 0,1 см³ (приблизно 3,3 Іg TCID₅₀). Після загибелі заражених мишенят фрагменти їхнього головного мозку об'єднували у ступці та готували з них 30 %-ну суспензію (2-й пасаж вірусу), якою після освітлення заражали наступну партію мишенят. Проведено 7 суміжних пасажів вірусу на мишах.